

Nr 4
mai
1981

4.mai

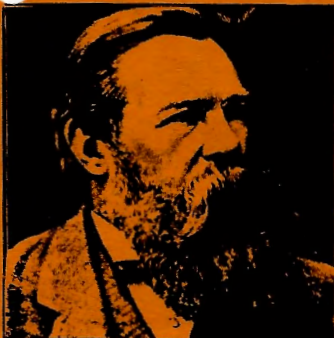

"Det vi har å gjøre med her, er et kommunistisk samfunn - ikke slik dette har utvikla seg på sitt eget grunnlag, men tvert imot slik det nettopp springer ut av det kapitalistiske samfunnet. I alle sammenhenger, økonomisk, moralsk, intellektuelt, er dette kommunistiske samfunnetennå fullt av føflekker fra det gamle samfunnet som har født det."

(Marx: "Kritikk av Gotha-programmet", Oktober 1977)

"En kan ikke annet enn smile over at Kautsky strever slik med å få det til å se ut som om det finnes folk som preker "forakt for demokratiet" (s.11) osv. Det er på grunn av slikt vrøvl at Kautsky ser seg nødt til å tåkelegge og forkludre stridsspørsmålet. Han definerer det på samme vis som liberalerne: han snakker om demokrati allment sett, og ikke om borgerlig demokrati. Han unngår til og med å bruke denne nøyaktige klassebetegnelsen, og prøver i stedet å snakke om "før-sosialistisk" demokrati. Denne ordgyterien vier omtrent en tredjedel av heftet sitt -...- til dette tøvet, som er svært så behagelig for borgerskapet, det er det samme som å forskjønne det borgerlige demokratiet og dekke over spørsmålet om den proletariske revolusjonen.

(Lenin: "Den proletariske revolusjonen og renegaten Kautsky", Oktober 1975)

"Ettersom staten altså bare er en midlertidig institusjon som en gjør bruk av i kampen, i revolusjonen, for å holde motstanderne sine nede med vold, så er det bare tull å snakke om den frie folkestaten: Så lenge proletariatet ennå har bruk for staten, har det ikke bruk for den i frihetens interesse, men for å kue motstanderne sine, og så snart det kan bli tale om frihet, opphører staten som sådan å eksistere."

(Engels til Bebel mars 1875. "Kritikk av Gotha-programmet", Oktober 1977)

Leder: Hvor er RV-aktivistene?.....	s	3
PU ser ikke helheten for bare høyrefeil.....	s	4
Kommentar til Medlem, Oslo	s	5
En del høyrefeil, - men systematisk avvik	s	5
Kommentar til NKS/Volda	s	7
Abonner på Røde Fane!	s	8
Årsmøtet i NKS/Trøndelag	s	9
Årsmøtet i NKS/Oslo	s	11
Årsmøtet i NKS/Tromsø	s	12
Høgreavviket: Eit sørnorsk fenomen?	s	14
Før årsmøtet i NKS/Bergen	s	15
Sosialistiske problemer	s	18

INGEN RESPONS PÅ FORSLAGET TIL PLAN

Arbeidsutvalget i NKS har sendt ut et forslag til plan for perioden H-81/V-82 til høring i lagene. Vi har til nå ikke fått respons fra noen lag på forslaget. Hvis dere har meninger om planen som dere vil skal bli tatt hensyn til, må dere skrive til oss om dette med en gang. Sentralstyret vil fatte vedtak om den endelige planen i løpet av sommeren, og den må være sendt ut til lagene før semesterstart.

NKS/AU

Deadline for neste nummer: 30.juli

HVOR ER RV-AKTIVISTENE ?

Stortingsvalget er hovedoppgave for NKS fra 1. mai og fram til valget. Vårt inntrykk er at det skjer svært lite med valgkampen på lærestedene. På universitetene er det nesten for seint å få til noe ekstern virksomhet nå, men på skolene er det fortsatt mulig å drive valgkamp før sommerferien. Men det aller viktigste er at DSene og lagene planlegger valgarbeidet før ferien, det blir ikke mulig å drive skikkelig valgkamp på skolene og universitetene de hektiske ukene fra semesterstart og fram til valget, hvis ikke valgarbeidet planlegges nå!

Vi skal kort gjenta hovedpunktene i sentralstyrets vedtak om valgarbeidet som sto trykt i mars nummeret av 4. mai:

- Lagsdiskusjonen om RV må legge vekt på å mobilisere NKSerne til å drive valgkamp i sommerferien tilknyttet lokale RV-grupper.
- Lagsdiskusjonen om valget skal gjennomføres før 15. mai. Lagsdiskusjonen skal munne ut i konkrete planer for hvordan valgarbeidet skal drives.
- Arbeidet må innrettes på flere områder: stands og avisdebutt, valgmøter (konfrontasjonsmøter mellom partiene). Husbesøk og personlig mobilisering må være hovedmetode i valgkampen.
- NKS må samarbeide med partiet på stedet.
- DSene og lagene skal ha valgansvarlig som skal velges før sommerferien.
- Potensialet av RV-stemmer blant studenter er stort (I en undersøkelse foretatt blant Oslo-studenter nylig, fikk RV 5% av stemmene totalt). Vi må finne metoder for å skaffe oss oversikt over antall RV-stemmer på lærestedene. Målsettinga for valgkampen er å samle flest mulig stemmer for RV.

Vi vil presisere at sentralstyrets vedtak er et direktiv til NKS-medlemmene, og dersom et lag mener at de ikke skal ha valget som hovedoppgave eller ikke jobbe med valget i det hele tatt, må dette taes opp med sentralen eller DS. Den obligatoriske lagsdiskusjonen om valget er også satt opp på vårplanen for NKS, som ble sendt ut i begynnelsen av semesteret, og det er varslet at opplegg for diskusjonen vil komme i 4. mai. Likevel ser det ut til at noen lag/DSer har "glemt" valgkampen. Hvis dette faktisk stemmer, må dere sette av folk som begynner å planlegge valgarbeidet med en gang.

DSene og de lagene som har kapasitet til det må arrangere konfrontasjonsmøter mellom partiene. Slike møter må planlegges i god tid, fordi det er bortimot umulig å få representanter for partiene til å stille opp hvis de kontaktes noen uker før valget. Dette må gjøres nå.

Sentralstyret i NKS kommer til å ha folk som jobber eksternt med valget tilknyttet det sentrale RV-sentret. NKS sentralt kan også stille folk som deltar på valgmøter som arrangeres av NKS eller RV-grupper rundt om på lærestedene. Men hvis dette skal bli mulig å organisere, må dere kontakte oss så tidlig som mulig, helst innen utgangen av juni.

GOD VALGKAMP!

PU SER IKKE HEL- HETEN FOR BARE HØYREFEIEL!

Dette innlegget har som så mange andre, sin bakgrunn i PU-vedtaket om høyrefaren i NKS. Jeg er stort sett helt enig med PU i det de skriver. Men jeg mener at de ikke skriver nok. Vedtaket er ikke en helhetlig analyse av situasjonen i NKS, og er for så vidt ikke ment å være det heller etter hva jeg kan skjønne. Men slik debatten etterpå er blitt er det etter min mening åpenbart at vedtaket har vært for mangelfullt. PU tar stilling til hva som er hovedfeilen i NKS for tida, og treffer spikeren der. Men PU sier ikke eksplisitt hva som er hovedsida i NKS i dag. Er det hovedsaklig en riktig politikk vi fører eller er det i hovedsak en feilaktig politikk? Og videre: er det framgang eller tilbakegang som er hovedsida i dag?

Jeg mener at hovedsida ved NKS i dag er framgang som følge av en riktig politikk. Nå kan en riktig politikk selvfølgelig omtrent alltid framstilles som et oppgjør med gamle feil. Dette er riktig framgangsmåte noen ganger, andre ganger ikke.

I dag mener jeg at PU i tillegg burde kommet med en gjennomgripende analyse av hva vi gjør riktig (som vi eventuelt gjorde feil før) og så peke ut linjer for å følge opp framgangen. Dette gjør ikke PU. Med en slik analyse som utgangspunkt ville debatten blitt atskillig mer konstruktiv enn den er i dag.

Konkrete eksempler: Lag x har fått i stand en aktiv Afghanistan-komite. Slikt burde vi gjøre mer av. Hvordan har de greid det? Lag y har starta en NSU basisgruppe! Framskredent eksempel! Få dem til å skrive ned sine erfar-

inger slik at andre kan følge etter. Lag z verv-er 20 ganger mer enn gjennomsnittet. Hvorfor?

Jeg tror denne typen analyser og debatter skaper mer entusiasme og pågangsmot i organisasjonen enn den som føres i dag, pluss at den både på kort og lang sikt bringer oss framover raskere enn den metoden PU har valgt. Derfor til PU: Sett dere ned en gang til og legg de kloke hodene deres i bløt for å analysere nøkkelen til videre framgang. Og til resten av NKSerne: La høyredeebatten bli konstruktiv, finn ut hvordan det vi gjorde galt før kan gjøres riktig i framtida! Og husk at konkrete eksempler og egne erfaringer er solide argumenter som ikke bør foraktes.

Medlem, Oslo

KOMMENTAR TIL MEDLEM, OSLO

Redaksjonen fikk innlegget fra medlem, O. like etter at forrige nummer av 4. mai var gått i trykken, men før det hadde kommet ut til medlemmene. Jeg skulle tro at noe av det Medlem, O. etterlyser står i mars-nummeret av 4. mai: "Høgrefare er ein realitet" av PJ på oppdrag fra sentralstyret er en utdypning av høreavviket i NKS og PU-vedtaket. "Er høgre ein fiksjon" av WVE gir en stikkordsmessig oppsummering av stoda i NKS på landsbasis. Innlegget går konkret inn på en del områder og tar både framgang, mangler og feil i politikken vår. Siden innlegget forsøker å gi en karakteristikk av helheten i NKS, må det nødvendigvis bli noe overflatisk (det er ikke forsøk på å lage en beretning).

Mht. sentralstyrets behandling av høyre-diskusjonen mener jeg den i hovedsak har vært riktig. Sentralstyret har, så langt det har vært sikkerhetsmessig forsvarlig, forsøkt å gi et bilde av høyreavviket i NKS som helhet og dokumentere høyreavviket med konkret materiale.

Det første vedtaket om høyre (PU-vedtaket) har blitt kritisert av en del medlemmer for å være overflatisk og tynt, noe jeg til dels kan være enig i. Vedtaket inneholdt lite dokument-

sjon om høyrefaren. Men var det dermed feil å gjøre et slikt vedtak? Var det feil å sende vedtaket ut i organisasjonen? Skulle PU ha ventet til sentralstyret hadde gjort en mer omfattende analyse av stoda? Nei, jeg mener det var riktig av PU å fatte vedtaket og legge det fram for medlemmene. PU-vedtaket har mobilisert medlemmene til å delta i høyredebatten og å utvikle høyreanalysen. Denne framgangsmåten er mye riktigere enn om vi hadde holdt diskusjonen sentralstyreinert til vi kunne lage et vedtak som umiddelbart ville overbevist de fleste medlemmene om høyreavvikets realitet.

Jeg er enig med Medlem, O. i at vi bør videreføre diskusjonen på et konkret plan. Vi bør gå inn på ulike områder av politikken og arbeidet vårt, bruke konkrete eksempler, for å se hva som er riktige og hva som er feilaktige linjer. Men jeg vil advare mot å si oss ferdig med høyre-diskusjonen. Hvis vi ikke kommer til en skikkelig forståelse av hva som er høyrelinjer og hva som er riktig kommunistisk politikk, kan resultatet lett bli at vi ikke tar oppgjør med høyreavviket; eller at vi kaster de riktige politiske linjene overbord i oppgjøret med høyre. Mari

EN DEL HØGREFEIL, - MEN SYSTEMATISK AVVIK?

4. Vi har vurdert lagets arbeid hittil i år i forhold til PU-vedtaket om at viktige høgrefeil truer framgangen. På følgende områder fann vi feil:

- Vervearbeidet. Folk blir ikke spurt om medlemskap. Årsaken er dels ideologisk, at medlemmene unnviker å spørre folk (dvs. eit klassisk høgreavvik). Dels skyldes det også at vervean-

svarlig/styret ikke har klart å få til den nødvendige systematikk og kontroll i vervearbeidet, noko som utelukkende er et kapasitetsspørsmål. Dette skal straks rettes på.

- Styret fungerer ikkje som et ledende senter i laget politisk, men mer som et senter for praktisk arbeid. Det politisk ledende sentrum i laget er enkeltpersoner. Årsaken til denne høgrefeilen er mangel på organisatorisk erfaring i styret, og ikkje nokon motvilje mot sterk ledelse, sent-

ralisme el.l. ultrademokratiske ideer, altså ikkje eit ideologisk avvik. Dette er diskutert og styret har bestemt seg for å styrke drn politiske diskusjonen i styret, studere og diskutere organisatorisk arbeid/metode for ledelse.

- En underordna tendens til rot i styret, ikkje overholde frister o.l. skyldes feil i arbeidsstilen, særleg hos formannen.

- Mangel på kamp mot SV. Det har ikkje vært ført offentlig kritikk av SV på løpesedler, veggaviser o.l. Men hele laget er enig i at dette er viktig. Årsaken til at det likevel ikkje er gjort,

er dels at propaganda utgitt av oss sjøl har vi hatt problem med å få organisert. (kapasitets-spørsmål). Dels kommer det av at de sakene det har vært mest aktuelt å gi ut egen propaganda på, har vært saker der vi har vært enige med SV (Alta, lokale interessekampaker).

- Folk med problem får ikkje skikkeleg hjelp. Dette har sin årsak i store avstander og kapasitetsproblem. I et tilfelle der det endte med utmelding, skuldast det unnfalleshet for vanskelege personlege diskusjonar.

- Høgrefeil i politiske linjer er ikkje utbredt, utover det en kan vente når skuleringsnivået allment er lavt i NKS. Det er i alle fall ingen som har endret tidligere rette linjer mot høgre som en del av et større ideologisk avvik. Sosialismediskusjonen skal vi komme tilbake til.

- En del personer har tendenser til slapp livsstil, lite jobbing og drikking. Sjølsagt er dette uttrykk for ideologisk påvirkning, for høyreavvik. Men dette er noko som for de fleste berre skjer periodevis, slik at helhetsbildet for disse kameratene likevel er bra. Det er altså et helt normalt fenomen for folk med hardt arbeidspress, samtidig som det må føres kamp mot det.

Et fenomen som er verdt å merke seg er at mange medlemmer har mye mindre entusiasme no enn før, arbeidet blir et ork, tendenser til mismot. Det kommer delvis av at enkelte ikkje klarer å omstille seg til at det er vanskeligere å arbeide no enn før, dvs. at det er/har vært ebbe i klassekampen. Dels er det uttrykk for at

laget ikkje fungerer godt nok, at ikkje alle får utbytte av å være med, dvs. et organisatorisk spørsmål.

Dette er vår vurdering av de høgrefeil som finnes hos oss. Laget vårt er til dels uerfarent, der de fleste medlemmer jobber hardt. Dei som gjør lite har stort sett grunn til det (familie o.l.) Høgrefeilene skyldes derfor hovedsaklig manglende erfaring og lavt nivå på organisatoriske spørsmål, og dernest innflytelse fra et ideologisk høgreavvik. Er sentralen uenig i dette, må de gjøre undersøkelser i laget vårt og påvise at vi tar feil.

2. Når det gjeld NKS som helhet må vi åpne for at det finnes et høgreavvik. Det materiellet vi har fått i 4. mai o.l. tyder på det, i alle fall i de store byene, - og hvis en ser på de siste åra. (lokalismen, motstand mot demokratisk sentralisme, utstrakt liberalisme). Vi mener det er viktig å kjempe mot dette. Når det gjelder vårt eget lag, så er det dominert av folk som enten er nye eller kommer fra AKP/RU, og som derfor har hatt lite med slike feil å gjøre. Vi tror ellers at dette vil være felles for de fleste lag på små steder, og kan tenke oss at disse strir med lignende problemer som oss. Vi vil derfor gjenta vår oppfordring til sentralen om systematiske undersøkelser og studier på de praktisk/organisatoriske arbeidet i slike lag. Det er her vi treng hjelp.

3. Når det gjeld sosialismedebatten, vil vi framheve at landsmøtet i AKP har ei korrekt behandling av spørsmålet. De vadtar at debatten skal fortsette, og nøyer seg deffoe med å slå fast det som 99% er enige om, nemlig at partiet skal spille en ledende rolle i staten. De unngår å ta standpunkt til om dette betyr at partiet skal ha en særstilling/særrettigheter, og om disse skal lovfestast. Dette gjør de, trass i at landsmøtet sjøl er for lovfesta særstilling, fordi de ønsker en fri debatt, der ingen skal føle seg stempla på forhånd.

I motsetning til dette kommer PU/sentralt

med eit vedtak som kaller teorien om at folket og ikkje partiet skal ha makta, en høgrefiæl som trugar framgangen. Kva er hensikten med å starte ein open debatt med å utpeike den eine sida i debatten som eit trugsmål for heile rørs- la sin framgang? Vi er også uenige i at dette er ein del ev ein systematisk tendens. I motset- ning til de avvik m-l-rørsla hadde de siste 10 årene, der våre medlemmer skifta standpunkt i takt med resten av rørsla, har de medlemmene som er mot særstilling o.l. hatt dette standpun- ktet i alle desse åra.

Det mest skadelege er punkt 3 i vedtaket, der "dei ulike variantane av parlamentarisk sos- ialisme" og "synsmåtar som rettar seg mot at partiet skal ha ei særstilling" blir stempla som "avvik fra grunnleggende prinsipp i m-l-m". Ser ein dette i samband med det neste sitatet, vert det enda verre: "Ein avgjerande føreset- nad for å kunne lykkast i dette (dvs. i å svare på de spørsmål om sosialismen som marxism- en ikkje gir fullnøyande svar på) er at dei revo- lusjonære i Norge legg dei grunnleggande prin- sipp for m-l-m til grunn for sitt arbeid". Her sies det at diskusjonen skal ha som utgangs- punkt at dei nemnde standpunkta er feilaktige. Dette er i strid med partiets line, som er å diskutere nettopp desse spørsmåla.

KOMMENTAR TIL NKS/VOLDA

På bakgrunn av mitt kjennskap til NKS/Volda

Jeg det er riktig å si at høyreavviket ikke var spesielt sterkt der, men jeg vil heller ikke gå med på at Volda ikke er "belasta" med høyre tendenser når det er et systematisk høyreavvik i rørsla ellers.

NKS/Volda argumenterer heller ikke overbe- visende mot PUvedtaket om høyrefaren. Dere tilbakefører feilene i laget til praktiske proble- mer og lavt skoleringsnivå, noe som sikkert til dels er riktig. Men, det er politiske linjer - ikke nødvendigvis klart uttalte linjer, - som lig- ger til grunn for hvordan en løser problemene, hvordan er prioriterer osv. Hva er årsaken til at skoling og studier har vært nedprioritert

Poenget er ikkje at vi alment er i mot at sentr- alt skal ta standpunkt i politiske diskusjonar i NKS. Men slike vedtak må ha som utgangspunkt å drive diskusjonen framover eller å argumen- tere for eitt syn. Det einaste sentralt oppnår med vedtaket sitt er å låse debatten, ved å skjel- le de ut som avvikere (de blir ikkje overbevist av det, tvert om de blir sure) og uttrykkelig slå fast at sentralt ikkje er åpen for å endre mening (det gjør dei motløse). Det er slikt som gir gro- bunn for at enkelte føler at det er nytteløst å kjempe innad og derfor melder seg ut. Det kan virke som om hensikten med PU-vedtaket er å demoralisere motstanderne, for på den måten å dunke gjennom sinmening. Vi vil be sentralt ska- pe klarhet ved å vedta at dere er for en helt åp- en diskusjon, og at dere sjøl går inn i diskusjo- nen uten fastlåste meninger. Dernest må dere fremme en slik diskusjon, bl. a. men en annen diskusjonsstil enn Per Johansen fremmer i siste nummer av 4.mai.

NKS/Volda

Dette vedtaket er ikkje ordrett vedtatt på lags- møtet, men lagsmøtet har gått god for hoved- innhaldet i det.

i NKS over lengre tid? Er dette i hovedsak et kapasitetsspørsmål eller har det sammenheng med vår holdning til skoling og studier? Jeg mener det siste. Nedprioritering av studier i m-l-m er både uttrykk for høyreavviket, samt at det legger grunnlaget for at høyreideer får innpass i den kommunistiske organisasjonen.

Jeg vil anbefale Volda/NKS og andre medl- emer å følge opp høyrediskusjonen ved å studere materialet som er kommet i 4.mai og delta i dis- kusjonen sjøl.

Ang. sosialismediskusjonen henviser jeg til eget innlegg et annet sted i bladet.

Mari

ABONNER PÅ RØDE FANE!

Partiet har satt i gang en kampanje for Røde Fane. Målsettinga er minst 700 nye abonnenter innen utgangen av 1981 og ei økning i løssalget på minst 300 i måneden.

Laga i NKS skal behandle Røde Fane på lags- møte før sommeren (se direktiv under). Ei mål- setting med kampanja må være at det må bli ob- ligatorisk for alle medlemmer av NKS å abonnere på og studere Røde Fane.

POLITISK NØDVENDIG Å STYRKE RØDE FANE

Partiets 3. landsmøte kritiserte det alvor- lige høyreavviket i m-l-bevegelsen når det gjel- der teoretiske studier og skolering. Landsmøtet slo fast at studier og skolering må få en langt breiere plass i vårt arbeid. Det betyr bl.a. at Røde Fane i langt større grad må fylle sin rolle som m-l-bevegelsens teoretiske tidsskrift og fungere som drivkraft i de teoretiske diskusjon- ene.

Det er helt nødvendig å aktivisere også NKS sine medlemmer til i mye større grad å stud- ere Røde Fane og til å delta i debatter der. I lag er det et stort problem at tidsskriftet i liten grad blir lest og nesten ikke mottar debattinn- legg.

Røde Fane vil i løpet av 1981 legge stor vekt på bl.a. disse sakene:

Debatten om partiets arbeidsprogram, sær- lig spørsmålet om den økonomiske politikken og forsvarspolitikken. Om disse og andre saker under arbeidsprogrammet finns det viktige mot- sigelser i partiet, så her skulle det være duket for en skarp og fruktbar debatt.

Semmerleirdiskusjonene i partiet og seinere Kina-diskusjonen som partiet skal gjennomføre etter valget, vil bli ført fram i sin fulle bredde

i Røde Fane. Studier partiet skal gjennomføre vil bli lagt fram i Røde Fane, som f.eks. studie opplegget på Lenin's Hva må gjøres.

Det vil bli lagt vekt på å føre fram polemik- ken om de viktigste stridsspørsmåla innenfor den internasjonale m-l-bevegelsen, f.eks. spø- smålet om Stalin, som kommer til å få stor plass i Røde Fane seinere i år. Sosialismedis- kusjonen kommer til å få høy prioritering, og det skal omsider bli tatt et grundiger oppgjør med SV-sosialismen. Samtidig vil bladet an- strenge seg for å beholde bredden i stofftilbudet med et våkent øye til de aktuelle spørsmåla sam- funnsutviklinga stiller, f.eks. analyser av den internasjonale økonomiske krisa.

ØKONOMISK NØDVENDIG MED KAMPANJE

Røde Fane gikk i 1980 med et underskudd på 20.000 kroner. Gjennom 1980 fortsatte sam- tidig frafallet av abonnenter og løssalg, samtid- ig med at kostnadene til trykking og annet steg. Uten særlige tiltak vil underskuddet i 1981 bli på minst det tredobbelte.

Denne utviklinga kan ikke aksepteres. For- utsetninga for å opprettholde et tidsskrift som Røde Fane er at det er økonomisk sjølberga. For å komme i balanse i 1981 vil det derfor bli satt i gang flere tiltak. Utgiftssida vil bli redu- sert med nærmere 25.000 kroner, uten at dette vil gå merkbart utover bladets kvalitet. Løs- salgsprisen vil fra nr. 2/81 bli satt opp til kr. 20. Abonnementstallet må øke med minst 700 og løssalgstallet med minst 300.

For partiet, NKS og RU er dette faktisk ingen svært stor sak. Målsettingene er i aller høyeste grad overkommelige. For Røde Fane er det spørsmål om et økonomisk grunnlag for fort- satt å eksistere. Tidligere var Røde Fane-kamp-

anjer en naturlig del av partiets arbeid og det var så godt som obligatorisk for m-lere å betale sitt abonnement. Følgende kampanjer ble lansert:

1973 - målsetting 1000 nye abonnenter, sluttresultat over 1200.

1974 - målsetting 1000 nye abonnenter, sluttresultat ca. 1000.

1975 - målsetting 1000 nye abonnenter, sluttresultat nesten 1100.

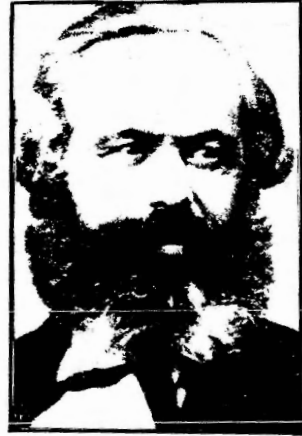
1976 - målsetting 1000 nye abonnenter, sluttresultat nesten 1000.

Etter dette tidspunkt har det ikke vært ført kampanjer for Røde Fane. Sammen med den generelle nedprioriteringa av studier og teoretisk arbeid, har dette naturlig nok ført til at omsetninga har svikt et.

Etter at den akutte krisa i Klassekampens økonomi er over og arbeidet med dagsavisen viser en positiv tendens, er det nå på tide å

"normalisere"satsinga på Røde Fane. Derksom hele m-l-bevegelsen tar dette spørsmålet alvorlig nå, vil vi i løpet av året utvilsomt ha skapt et godt grunnlag for fortsatt drift.

NKS/AU

ÅRSMÖTET I NKS/ TRØNDELAG:

Årsmøtet i NKS/Trøndelag harv edtatt følgende

1. Beretningsdiskusjonen har vist at utkastet til beretning evna å ta opp de viktige motsigelsene som står i distriktet. Den har vært et viktig bidrag for å styrke oppslutninga om den demokratiske sentralismen, samtidig som den har avdekket viktige feil i praktiseringa av dette prinsippet både hos distriktsstyret og hos grunnorganisasjonen.

Forslag som i realiteten ville betyå forkaste den demokratiske sentralismen (innlegget til Erica i det lokale internbladet) er avvist av grunnorganisasjonen og av årsmøtet.

Beretningsdiskusjonen har også vist at det er stor enighet i distriktet om at den politiske

hovedfaren også i vårt distrikt er et moderne revisjonistisk høyreavvik. Flere lag har bemerket at beretninga med setninga: "høyreavviket står ikke spesielt sterkt i distriktet vårt..." tenderer til å undervurdere høyreavviket. Årsmøtet vil på bakgrunn av den dokumentasjonen som er lagt fram, slå fast at høyreavviket i hovedsak er konsentrert om følgende områder:

1) langvarig nedprioritering av klassikerstudier og skolering av medlemmene i grunnleggende prinsipper i m-l-m.

2) svikt i praktiseringa av den demokratiske sentralismen:

- mangel på ansvar for å drive fram politiske

motsigelser, både fra ledelse og grunnplan.

- tendenser til å se den kommunistiske organiseringa som uviktig
- tendenser til liberalisme
- tendenser til lokalisme

3) Økonomisme i IK-arbeidet spesielt

4) Unnfallenhet overfor sosialimperialismen og en manglende vilje til å drive internasjonalt solidaritetsarbeid. Unnfallenhet og manglende ideologisk kamp overfor revisjonismen.

5) En opportunistisk tendens i forhold til våre strategiske mål.

Det har og bli reist viktig kritikk av beretninga for manglende dokumentasjon av høyreavviket og for en noe usystematisk framstilling. Årsmøtet mener likevel at beretninga og det materialet som er kommet fram gjennom diskusjoner, tegner et entydig og klart bilde av et moderne revisjonistisk høyreavvik.

2. Sjøl om høyreavviket erklart dokumentert mener årsmøtet at NKS har hatt en klar framgang i løpet av årsmøteperioden. Dette har resultert i en økt politisk aktivitet ved enkelte skoler og NKS har herstyrket sin posisjon i interessekampen. Men en forutsetning for at NKS skal ha fortsatt framgang er at høyre avviket blir skikkelig oppsummert og korrigert. Det blir en viktig oppgave for det nye DS å lede korrigeringa av høyre i tråd med oppsummeringa av høyreavviket på de ulike områdene i distriktet som årsmøtet har fattet.

I korrigeringa av høyreavviket vil årsmøtet advare mot å gjøre "venstreoverslag". F.eks. må vi holde fast ved framgangene vi har hatt i frontpolitikken og interessekamparbeidet, og være på vakt mot "venstre"sektariske overslag i samarbeidsforhold ter eller nedlegging av interessekampen under dekke av oppgjør med økonomisme. Hittil har ikke slike "venstre"tendenser kommet tydelig fram, men NKS' historie viser at vi har en tendens til å kjøre fra den ene grøfta til den andre. For å unngå "venstre"overslag er det viktig å foreta en grundig oppsummering

av høyrefeila, slik at vi bli i stand til å skille mellom hvasom er høyre og hva som er riktige kommunistiske linjer.

DS må også gå i spissenfor å føre diskusjonen i grunnorganisasjonene, slik at medlemmene tar aktivt del i korrigeringa av høyreavviket. Dette vil være en viktig del av fstringa av medlemmene, - medlemmene vil få anledning til å høyne sitt politiske nivå ved å delta i en diskusjon om å skille mellom revisjonistiske og kommunistiske linjer i organisasjonen.

NKS i distriktet er prega av em grunnleggende stabilitet og oppslutning om de politiske hovedlinjene som dette årsmøtet har vedtatt. Den videre korrigeringa må konsentrere seg om de områdene hvor høyreavviket står sterkest, et ansvar som i særlig grad pålegges det nye DS.

ØKONOMIEN

1. Innen 1. 5 skal laga ha diskutert størrelsen på kontingenten. Årsmøtet innstiller på at minstesatsen øker med kr. 50. og at en forbøling av dagens minstesats blir betraktet som en realistisk kampmålsetting for de fles-
te medlemmene.

2. Årsmøtet pålegger laga å legge fram budsjett før laga kan få returkontingent ved neste kontingentinnbetaling.

3. Laga diskuterer "Gi en dag"aksjon og foretar en innsamlingskampanje i laget. På bakgrunn av at det er lenge siden vi har hatt noen økonomisk kampanje i NKS, mener vi at det er realistisk med en målsetting på 150 kr. i gjennomsnitt for hvert enkelt medlem. De som alt har gitt en del (det er få) kan regne det beløpet i totalsummen.

4. De lave kontingentsatsene som følges i distriktet har ført til at vi reellt betaler halvparten så mye kontingent i dag som for 4 år sia. Det har bl.a. ført til at kassabeholdningen ved slutten av årsmøteperioden er tilnærme lik null, til tross for nøktern økonomisk linje i DS.

ÅRSMÖTET I NKS/OSLO:

VEDTAK OM SITUASJONEN I NKS

1. NKShar vært i framgang i perioden etter forrige årsmøte.

- De alvorligste høyrefeila, som passivitet og mangel på ledende organer (DS, lagsstyrer og sentralstyre), som var en akutt trussel mot NKS' eksistens, er langt på vei korrigert. Klare høyrefeil i praktiseringa og forståelsen av den demokratiske sentralismen er ikke korrigert.

- Det er større enhet i organisasjonen omat NKS må ledes etter den demokratiske sentralismen, og at det må sterke ledelsentil på alle nivåer.

- NKS er gjenoppbygd som en organisasjon av fungerende grunnorganisasjoner med valgte styrer. Det er fortsatt et stort problem for NKS at mange medlemmer viser liberalisme/passivitet. Den uttalte liberalismen synes i midlertid å ha snudd fra uvilje til vilje mht. å gjøre noe med dette. NKS må utnytte denne muligheten til korrigering i tida framover.

- NKS har verva en del nye medlemmer i perioden, og ideen om "vi kan ikke verve for organisasjonen er for dårlig og ikke noe å tilby folk (dvs. NKS må dø en stille død) står langt svakere i organisasjonen enn for et år sia.

- NKS har i perioden spilt en ledende rolle i mange viktige kamper både lokalt og sentralt.

2. Av de problemene som står i NKS, er hovedproblemet nå politiske feil av høyrekarakter. På tross av viktig framgang og viktige korrigeringer av høyrefeil i praksis, står det fortsatt slike politiske feil på alle nivåer som hvis de ikke blir korrigert, vil bety oppløsning av NKS som kommunistisk organisasjon.

- Det er liteskolering og ideologisk kamp/studier

- Det er for lite og for dårlig kommunistisk propaganda.

- Politikken og planene våre er svært kortsiktige, vi mangler grundige analyser og målsetninger på flere viktige områder.

- Det drives altfor lite internasjonalt arbeid. Det drives nesten ikke polemikk mot SVs passivisme.

- Det er fortsatt for dårlig forståelse for nødvendigheten av den kommunistiske organisasjonen i NKS. Det er for dårlig grep om: Verving, økonomi, sikkerhet, frammøte, stands, og ikke tilstrekkelig oppfølging avvedtak og direktiver.

VEDTAK OM KORRIGERING

1) Studier og skolering i den marxistiske teorien er helt avgjørende for å korrigere feila i NKS

2) Det er nødvendig med grundige analyser og målsetninger for NKS' politikk på viktige områder, f.eks. stm. 45, DNS, studentenes interesseorganisasjoner. Interessekamparbeidet må innrettes på å mobilisere grunnpløet til kamp.

3) Det må legges stor vekt på den kommunistiske propagandaen og å markere NKS mot andre organisasjoner og partier. Spesielt viktig nå er

det at vi markerer oss i forhold til SV.

- 4) En del av korrigeringa er fortsatt diskusjon om årsakene til fella i NKS
- 5) Det er svært viktig å ha en sterk og handlekraftig ledelse for distriktet
- 6) Internasjonalt arbeid må prioriteres høyere i NKS.

ÅRSMÖTET I NKS/TROMSÖ

Vi bringer her et utdrag av Tromsø DS sin beretning til årsmøtet våren 1981. Vi gjør oppmerksom på at årsmøtet sluttet seg til forslagene til vedtak.

Sosialismedebatten: Særstilling for partiet eller demokrati for arbeiderklassen

Det siste året har det stått en skarp debatt om "hva slags" sosialisme vi skal sloss for. To linjer har stått mot hverandre:

1. Ei linje går ut på at når den revolusjonære omveltningen er gjennomført - altså: Når arbeiderklassen, under ledelse av partiet, har tatt makta i staten, kan ikke partiet stole på at det å mobilisere massene i det arbeidende folket til kamp for sosialismen er noen garanti mot kontrarevolusjon. I mange situasjoner kan partiet være nødt til å gjennomføre en politikk som massene ikke støtter - selv ikke etter at partiet har prøvd å forklare politikken gjennom massearbeid. I disse tilfellene må partiledelsen ha myndighet - garantert i grunnloven - til å sette valgte organer ut av spill - og gjennomføre sin vilje ved å bruke de væpnede styrkene mot arbeiderklassen.
2. Nær sagt samtlige sosialistiske eksperiment har endt med kontrarevolusjon fordi partiledelsen har kunnet bruke kontrollen over maktapparatet til å løsrive seg fra massenes kontroll. En partiledelsen som bruker vold til å undertrykke arbeidsklassen vil ikke representere

denne klassens interesser - den vil tvert imot ha løsrevet seg fra massenes kontroll og gjort seg uavhengig av massene. Uansett hvilke "gode hensikter" en slik partiledelse måtte ha - vil den dermed ha avskaffet proletariatets diktatur og etablert seg sjøl som herskende klasse.

Sosialisme må innebære at arbeidermassene må ha direkte kontroll over statsapparate. Vi må derfor prinsippfeste uinnskrenka demokrati for arbeiderklassen under sosialismen - noe som bare kan bety at et flertall innafor arbeiderklassen - formelt og reelt - må være den bestemmende myndigheten.

Forslag til vedtak:

NKS i Tromsø går inn for demokrati for arbeiderklassen under sosialismen. Det betyr at den høyeste bestemmende myndighet i et sosialistisk Norge må være flertallet i arbeiderklassen, slik det kommer til uttrykk gjennom vedtak i de masseorganisasjonene arbeiderklassen som den herskende klassen må opprette for å utøve makta si. Vi går derfor imot ideen om at partiet skal kunne ha ei grunnlovsfesta særstilling under sosialismen. Vi vil kritisere landsmøtet i partiet og det nye partiprogrammet for å prøve å tilsløre motsetningene i sosialismedebatten - og vi vil sloss for at AKP skal korrigere sitt syn på sosialismen.

Kampanjen mot "høyreavvik"

Debatten avslørte at denne motsigelsen bare er uttrykk for andre og mer dypereliggende mot-sidelser: Argumentene for særstilling for partiet avslørte et syn på massene som i bunn og grunn upålitelige folk som lar seg lure av borgerskapet - og som derfor må kontrolleres og undertrykkes.

Flertallet i NKS/DS har i hele perioden sloss for demokrati for arbeiderklassen - mot linja med særstilling for partiet. Dem har fått støtte fra mange avmedlemmene i NKS/romdø. Vi ble angrepet fra to sider i denne debatten: Fra ledelsen i partiet og fra NKS-ledelsen. Debatten var til tider saklig, men argumentene fra den andre sida gikk periodevis ut på å karakterisere oss som "parlamentarikere" og folk som står for ei "høyrelinje"

Det siste argumentet ble utviklet til en kampanje mot høyrefeil - der vi som argumenterte for demokrati for arbeiderklassen under sosialismen ble tatt som bevis for at det var en høyretendens i bevegelsen. Denne kampanjen ble ført på en svært skadelig måte. Vi slutter oss til et vedtak i et av lagene som bl. a. sier:

- at passive medlemmer er passive fordi det er feil i politikken og motsigelser vi ikke får løst. Metoden må være å løse politiske motsigelser, ikke prøve å skremme folk med et generelt høyrestempel.

- at ledelsen ikke klarte å begrunne og dokumentere påstandene sine.

Hovedfunksjonen til kampanjen ble:

1. At den effektivt hindret kampen for å løse motsigelsene i bevegelsen. Dette i en situasjon der motsigelsene var større enn noen sinne. Kampanjen forhindret til og med NKS' sentralstyre i å oppsummere sosialismedebatten, en debatt som hadde vært ført med stor iver fra svært mange medlemmer - og der meningene var delte. På denne måten bidro kampanjen til å ta fra mange kamerater trua på at der

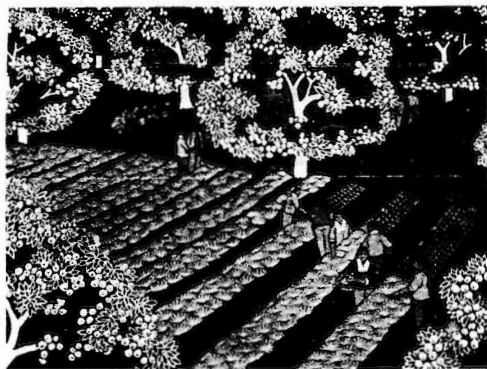
er mulig å arbeide for å rette opp politikken til bevegelsen. Der kampanjen dro fram bredde passivitet og frustrasjon seg.

2. Sentralt - gjennom 4. mai - har kampanjen blitt prioritert over alt annet. Den har derfor blokkert for de viktige diskusjonene om hvilke problemer det er som hindrer oss i å få mer fart i det eksterne arbeidet (Linjer i interessekampen) (måten NKS har fungert på). Istedet for å prøve å komme fram til de virkelige problemene har høyrekampanjen svevd avgårde på overflaten med allmenne besvergelses om høyrefaren.

Forslag til vedtak

NKS i T⁴ omsø har diskutert "kampanjen mot høyreavvik" og slår fast:

1. Kampanjen har hindret kampen for enhet i bevegelsen. På et tidspunkt da vi hadde dyptgående politisk krise og store indre motsigelser, kjørte sentralstyret/partiet fram en kampanje som greide å blokkere arbeidet for å løse motsigelsene og overvinne krisa.
2. Kampanjen har hindra NKS' eksterne arbeid og hemma innsatsen i interessekampen.
3. Kampanjen er blitt markedsført med overfladiske, lettvinde og ubegrunna påstander.

HÖGREAVVIKET: EIT SØRNORSK FENOMEN?

Årsmøtet i Tromsø meiner at høgrediskusjonen har vore eit blindspor som har skada NKS. Argumenta for dette standpunktet har stått i tidlegare 4. mai og eg skal ikkje gjenta desse.

Eg var sentralstyrets representant på ÅM og trur det vil ha ei viss interesse, særleg for NKS-medlemmene i Tromsø, å høyre ein "utanforståande" sitt syn på situasjonen i distriktet. Mitt syn er at ÅMs konklusjon ikkje på nokon måte stemmer med fakta. Diverre fører ikkje ÅM nokon konkrete argument i mar-ka mot høgrealanalysen. Mitt syn er at DS' beretning og materiale peikar klart i retning av at det står klare høgrefeil i distriktet og at det er ein føresetnad for framgang å ta eit oppgjør med desse.

ÅM påstår at høgrediskusjonen har hindra NKS' eksterne arbeid. Dette er åpenbart fullstendig feilaktig for NKS på landsbasis. Den eksterne aktiviteten det siste året har tatt seg klart opp. Høgrediskusjonen har avdekkja bl. a. at NKS over lang tid i for liten grad har markert seg som kommunistar. Det er ingen tvil om at kritikken av høgre har bidratt til den styrka eksterne markeringa av NKS.

Derimot er det klart at i Tromsødistriktet har NKS' eksterne markering vore svak. DS beretning seier: "Salg av propaganda har vært dårleg det siste året". Må ikkje vi kalle dette ein klar høgrefeil som må rettast opp?

Vidare er det klart at høgrefeila viser seg på ei rekke område:

- tendenser til liberalisme (DS-forkvinna i innledning til ÅM)
- mangel på ledelse av laga i distriktet. Dårlig kontakt med lærarskulelaget. DS kan i li-

ten grad seiast å ha leia distriktet som heilskap.

- "spontanisme": Distriktet har ikkje jobba etter ein systematisk plan. Enkeltpersonar har gjort bra arbeid på enkeltområde (krisesenter, målsak), men dette har ikkje vore del av ein heilskaplegplan for arbeidet i distriktet.

- det internasjonale arbeidet har ikkje blitt drive på nokon betre måte enn elles i NKS. Trass i åpenbare kapasitetsproblem må dette karakteriserast som ein klar høgrefeil i distriktet som må rettast opp. Dette må bl. a. sjåast i samheng med at distriktet ikkje har jobba etteri heilskapeleg plan.

- økonomiarbeidet: Distriktet har drive eit dårleg økonomi arbeid. Gjennomsnittet pr. medlem er det lågaste av alle distrikta i NKS.

Vedtaket om sosialismedebatten er eg og usamd i og meiner det bli undervurderer sterkt betydninga av det kommunistiske partiet. Denne diskusjonen må halde fram. Men uansett denne klare usemja, meiner eg det burde vere mulighet til ganske raskt å bli samde om at det i distriktet står ei rekke høgrefeil som må rettast opp for at det skal bli mulig å vinne framgang.

Sentralstyremedlem.

FÖR ÅRSMÖTET I NKS/BERGEN

Pga. trykketida har det ikke vært mulig å få med vedtakene fra årsmøtet i Bergen. Vi bringer i stedet utdrag av det materialet som ble sendt ut i Bergen NKS før møtet. Vi mener det inneholder mye interessant, men ber leserne merke seg at dette er et diskusjonsutkast.

Red.

Innledning

På grunn av kapasitetsproblemer har det ikke vært mulig å lage en omfattende og grundig beretning for årsmøteperioden. Vi mener det er viktig å konsentrere oss om de sentrale spørsmålene/motsetningene. Målsettingen for beretningsdiskusjonen er ikke å komme fram til enighet på alt som står i dette skrevet, men å komme fram til en best mulig forståelse av situasjonen og stort mulig enhet på analysen av utviklingen, og på det grunnlaget kunne legge en plan, meisle ut linjer som kan hjelpe oss framover. Dette skrevet representerer ikke et felles syn i Bergen DS, emn er et diskusjonsutkast laget av forskjellige styremedlemmer.

Utviklinga og situasjonen internt

Generelt: Tilbakegang i organisert og politisk styrke. Et raskt overblikk viser at hele ml-bevegelsen er inne i en vanskelig og alvorlig situasjon. NKS i Bergen er intet unntak, snarere tvert imot. I partiet er det, og har det vært, harde kamper om karakterenn og årsaken til situasjonen. Hos oss står også disse motsetningene ganske skarpt. Denne kampen har også ført til flere utmeldinger i perioden. Vi er nødt til å ta stilling til disse motsetningene.

Litt om hvordan den vanskelige og alvorlige situasjonen kommer til uttrykk:

- Vi blir mindre og mindre. Folk går ut, melder seg ut eller flytter/slutter med studiene. Vi verver så og si ingen. D t skjer en forgubbing, aktivitetsnivået går ned. Noen går lei. Noen får praktiske hindre (familie, hovedfag)
- Den politiske entusiasmen er svekket. Det drives ikke energisk politisk agitasjon i omlandet.
- Medlemmer går uten politiske oppgaver.
- Vi synes dårlig " i landskapet"
- Følelsen av å være knyttet til en organisasjon er dårlig.

Årsaken til at denne situasjonen er oppstått er kompleks, og det er umulig å peke ut en spesiell grunn som den viktigste. Her skal bare nevnes noen:

- Den ideologiske og politiske krisen som fulgte i kjølvannet av at vi og venstresiden ellers har innsett at det ikke fins noen ferdig modell for hva sosialisme er eller skal være. At mange av de politiske prinsippene må vurderes på ny, eller praktiseres annerledes dersom det skal bli snakk om virkelig sosialisme.
- Selv om vi i NKS i hovedsak har kvittet oss med udemokratisk arbeidsstil og nedvurdering av grunnplanets rolle i utviklingen av forbundets politikk, sliter vi med resultatene av tidligere synder i form an lav sjøltillit og dårlig politisk fostring. I tillegg preges vi som resten av ml-bevegelsen av debatten om og kritikken av feil i demokratiet i partiet slik den har foregått før og etter partiets landsmøte. Dette legger en demper på entusiasme og optimisme.
- En siste faktor en den generelle politiske kon-

junktoren i samfunnet og på lærestedene - høyrevind, færre revolusjonære og politisk interesserte studenter, presset fra dårlig økonomi og hardere studiepress.

Det som er poenget er at vi over en lengre periode har gått tilbake. "Problemet internt" har vært diskutert mange ganger. Sånn diskusjonen har gått tidligere, f.eks. før forrige årsmøte, hardet vært fokusert på demokratisk sentralisme.

Spørsmålet har vært hvordan vi fungerer organisatorisk. Kritikken har vært rettet mot byråkratiske metoder i ledelsen og mot mangel på demokrati. Denne diskusjonen og kritikken har lært oss mye om viktigheten av å mobilisere medlemmene, og at det er det eneste grunnlaget for politisk slagkraft (entusiasme). Medlemmene må være skapere av politikk, ikke bare tjenere for ledelsens linjer. Det er fortsatt mye igjen å gjøre opp med når det gjelder denne typen feil, sjøl om holdningen har blitt bedre.

NKS har i lengre tid ikke fungert som et politisk miljø. Arbeidet er ikke rettet inn mot å utvikle politikk, både nye og gamle medlemmer lærer lite, gjøres ikke til politiske ressurser. Ledelsen (til enhver tid) har ikke grepet fatt i og tatt tiltak for å gjøre noe med dette. Mye har vært preget av byråkratiske metoder (jobbing med beskjeder, plan, ordning). Mye preget av bakevje.

Et eksempel: Behandlingen av motsigelsene i DS i høst og vinter. Ikke reist som et problem som organisasjonen og medlemmene skulle være med å løse.

Disse sakene har vært og er alvorlige feil som vi må ta alvorlig og jobbe hardt med å korrigere. Det er en viktig betingelsen for å oppnå framgang.

Politiske linjer har vært feil

Idag er det imidlertid nødvendig å stille spørsmålet på en annen måte. Vi er nødt til å vurdere de politiske linjene som har utviklet seg i organisasjonen. Det er et spørsmål om den ensidige fokuseringen på demokratiske

sentralismen har hindret en forståelse og kamp mot feile linjer i arbeidet.

Hvilke linjer er det snakk om?

a) Spørsmålet om NKS sin særegne oppgave

Det er å vinne studenter for den sosialistiske revolusjonen, er det kommet i skyggen? For å verve folk til NKS må progressive studenter ta stilling til sånne spørsmål som sosialistisk revolusjon og det kommunistiske partiet. En underliggende ide i vårt vervearbeid har vært at NKS er nødvendig for studentkampen. Det er klart at mange vil forstå at en organisasjon av NKS sin type er en styrke for studentkampen i dag. Men det er ikke nok for at folk vil bli med i en kommunistisk organisasjon.

b) Mangel på propaganda

Det har blitt hevdet i DS at vi har utviklet "fredelig sameksistens" med våre politiske motstandere, særlig i forhold til SV-revisjonismen. Dette utsagnet retter søkelyset mot et viktig spørsmål, om vi ligger så lavt i løypen at vi ikke makter å vinne oppslutning om vår egen politikk. Samtidig er ikke "fredelig sameksistens" en rett karakteristikkk av vår linje og praksis.

Det ville bety at vi drev prinsippløst enhetsmakeri, at vi la ned markering av egne standpunkter for å få enhet med SV/Sos. front

i studentpolitikken. I Studenttinget har vi markert klar avstand til SV i saker som Afghanistan, forhåndslagring-atomopprustning, vi har tatt klar avstand fra NSU-ledelsens nye høyrevri der de svelger store deler av DNAs utdanningspolitikk slik den kommer fram i stm. 45.

Det vi må kritisere oss sjøl for en mangelen på ekstern propaganda, den lave prioriteringa vi har hatt av arbeidet med ekstern polemikk, noe som også henger sammen med den interne skoleringa.

Dette bunner i første rekke av feil i synet vår egen rolle, det at vi kontinuerlig må skape interesse for revolusjonær politikk, og hele tiden avsløre og drive tilbake borgerlig politikk - særlig innefor progressive miljøer. Det er ikke snakk om at vi er i ferd med å gjøre en "strategisk nyvurdering" av SV og går fra standpunktet om at SV er et borgerlig parti.

Når vi nå prioriterer opp ekstern polemikk og politisk kamp er det helt vesentlig at det blir gjort korrekt. Vi må holde på enheten som er bygd opp gjennom Radikal FøllesFront. Det betyr at vi må drive politisk påvirkning, uten at vi krever at fronten skal samle seg om mer enn det som det er politisk grunnlag for.

I utenriks- og sikkerhetspolitikk er det helt avgjørende at vi forener politisk propaganda med eget frontarbeid. Der vi sjøl deltar i arbeidet med å bygge opp en reell fredsbevegelse. Vi må komme ut av den posisjonen vi nå

har - på siden - og ikke forfalle til å bli en slags politisk gnedrebikkje.

Til sist er det helt nødvendig at vi sjøl internt, o i den eksterne politikken, undersøker og studerer sammenhengen mellom revisjonistenes standpunkter, og blir bedre skolert i å forstå det politiske grunnlaget for dem.

c) liberalisme

Internt har det vokst fram en liberalistisk linje på flere områder. Den ideologiske kampen er lagt ned. Dermed kan småborgerlige ideer vokse fritt.

Det gjelder organisatorisk praksis og disiplin. Egne interesser settes over politiske. Dette er sjølsagt ikke svart/hvitt. Hovedpoenget er et spørsmål som har å gjøre med hva det betyr å være kommunist, hvilke forpliktelser det stiller o.l. blir aldri diskutert.

Ideologisk kamp blir sett som et onde, innblanding i privatlivets fred, og ikke som en metode til å kjempe for kommunistisk ideologi opp mot småborgerlig.

d) politisk usikkerhet og motsetninger

Liten kampglød og svak innsatsvilje, manglende politisk kamp, propaganda og verving har også klart sammenheng med politisk usikkerhet og motsetninger. Mange prinsippspørsmål er under harde angrep og flere po-

litiske problemer er uløste.

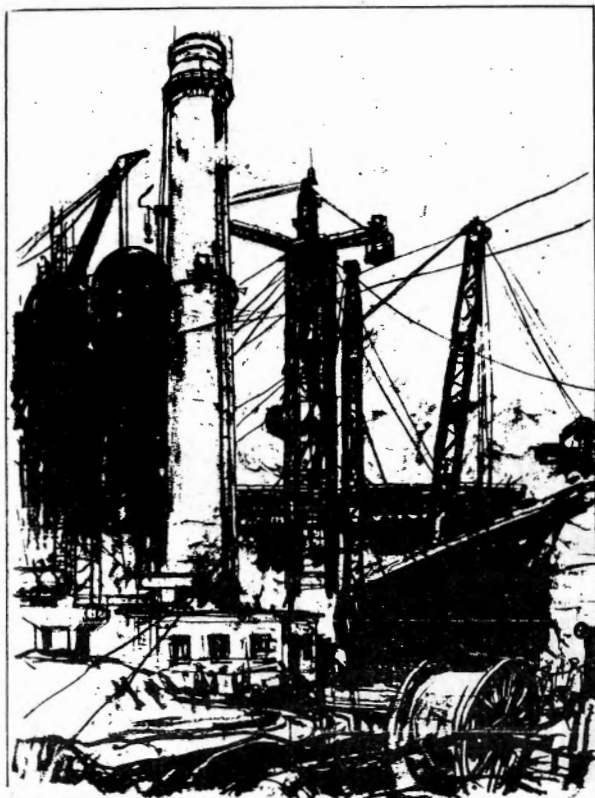
Vi har i mange år hatt en ekstrem underprioritering av politiske studier. Viktige spørsmål i marxismen er tatt for gitt. Nye medlemmer er ikke skolert i marxismen. Teoretiske studier og teoretisk kamp må være en fast del av vår politiske praksis.

Eks: Vi har hatt to studiemøter på partiteori, og de viser at det fins stor uenighet i synet på nødvendigheten av det kommunistiske partiet og på organisasjonsprinsippene.

Dette er et spørsmål vi ikke har studert på flere år, og det er et helt grunnleggende spørsmål i marxismen-leninismen.

Vi kan oppsummere at det er utviklet flere politiske linjer som truer eksistensen til NKS i Bergen. Det er nødvendig å gjøre opp med disse linjene for at vi skal gå framover.

SOSIALISTISKE PROBLEMER

Sosialismeneer et overgangs-samfunn fra det pre-revolusjonære samfunnet til kommunismen. På et vis er derfor sosialismen ikke noe egen samfunnsformasjon. Når Marx sier at sosialismen i lang tid vil bære det gamle samfunns fødselsmerker er dette langt mer enn et merkelig bilde.

Det betyr f.eks. at sosialismen i Kampuchea må være noe helt annet enn sosialismen i Kina. Og det betyr sjølsagt at når ml-bevegelsen i Norge støtter Pol Pot betyr det ikke at vigår inn for å tømme byene og oppheve pengesystemet etter en revolusjon i Norge.

Dette er nokså opplagt, men samme synspunkt må brukes på de aller fleste tiltak sosialistiske land har satt i verk. Og på de tiltak et sosialistisk Norge

måtte finne på. Det er en sterk tendens i debatten om sosialismen til å løsrive debatten om f.eks. styringsstrukturer, innslag av terror osv. både fra de gamle samfunnet og fra målet, kommunismen. Dermed blir diskusjonen lett både abstrakt og ahistorisk.

Sosialismens hovedoppgave er å bringe samfunnet fram til kommunismen. Dette betyr at den sosialistiske staten må gå i spissen for tiltak som har som målsetting på sikt å nå fram dit. Samtidig må staten undertrykke tendenser til tilbakevending til kapitalismen, både i økonomien og overbygninga.

Utviklete økonomien

Blant de mest sentrale oppgave er utviklingen av økonomien etter en plan. Forutsetningen for kommunisme er opphevelse av knapphet. Dvs. godene må flyte så rikelig at kamp om overskuddet blir unødvendig. Dette er den grunnleggende likheten mellom urkommunismen, der det ikke finnes overskudd å kjempe om, og den utviklete kommunismen.

For å komme dit er det nødvendig å utvikle økonomien etter en bestemt plan. Denne planen kan sjølsagt ikke være den samme i Norge og Kina, ikke i Norge og Sverige heller. Men vi kan lære av feil begått andre steder. En av de viktigste årsakene til kontrarevolusjonen i Sovjet var feil i den økonomiske planlegginga, noe som bl.a. gjorde det mulig å mobilisere landsbygda for Krusjtsjov. Mao har oppsummert en del av disse feilene i "De ti viktigste forholda" og "Kritikk av Sovjet-økonomien". I Materialisten 2/81 har KAPeren Niels Henrik Hansen en interessant artikkel om stalinistiske og maoistiske planleggingsmodeller.

En debatt om sosialismen blir svært skjeiv om den ikke tar opp slike spørsmål.

Markedet

En annen viktig oppgave for den sosialistiske staten blir å bekjempe markedet. I

artikkelen "Om naturalskatten" slår Lenin fast at småproduksjon avler kapitalisme dag og natt. Det betyr at sjøl om den sosialistiske revolusjonen har nasjonalisert de viktigste produksjonsmidlene, vil småproduksjon og markedet for denne produksjonen være en viktig kapitalistisk faktor. Hvis ikke den private småproduksjon blir bekjempet, vil den med nødvendighet presse fram en stadig større reint kapitalistisk sektor i den sosialistiske staten.

Det samme gjelder markedet for statsproduserte varer. Deng-fløyen i KKP snakker om "et sosialistisk marked". Dette er noe fordømt sprøyt. Det er riktig at det under sosialismen vil (og sannsynligvis må) eksistere et marked for å distribuere produkter. (Undr Salin var det f.eks. et omfattende "hemmelig" svart marked). Men dette markedet er en levning fra det kapitalistiske distribusjonsformene. Markedet vil overleve som et av de nødvendigste, men også farligste fødselsmerkene fra kapitalismen.

Markedet må føre til at varene blir byttet etter sin verdi, det betyr at de som har kan få, de som ikke har, får ikke. Et marked er det motsatte av enplanlagt distribusjon. Markedet vil føre til at varer som det tilsynelatende ikke er behov for, ikke blir produsert. Markedet vil føre til konkurranse mellom bedrifter om markedsandelene, til overproduksjon, til nedlegging og økonomiske kriser. Et marked gir bare mening når man har flere uavhengige produsenter. Men det var nettopp på denne måten kapitalismen brøt gjennom.

Den sosialistiske staten må derfor bekjempe markedet, eller i det minste holde markedet under kontroll. NEP-politikken i Sovjet under Lenin var en gjennomføring av kapitalismen på viktige sektorer. Men Lenin skjulte aldri at det var akkurat dette det var og at hvis det ikke ble kontrollert og holdt i tømme av marxiser, ville det føre til kapitalisme.

Omdanning av tenkninga

Det mest berømte Marx-sitatet lyder slik:

"Det er ikke menneskenes bevissthet som bestemmer deres tilværelse, men tvert om deres samfunnsmessige tilværelse som bestemmer deres bevissthet. På et visst stadium av sin utvikling kommer samfunnets materielle produktivkrefter i motsetning til de rådende produktionsforholdene, eller det som bare er et juridisk uttrykk for dette, med de eiendomsforholdene, som disse produktivkreftene har beveget seg innenfor. Fra å ha vært utviklingsformer for produktivkreftene forvandles disse forholdene til lenker for det samme. Da inntreier en periode med sosial revolusjon. Men forandringen av den økonomiske basis gjennomgår hele den veldige overbygningen en mer eller mindre rask utvikling. Når man betrakter slike omveltninger må man stadig skille mellom den materielle omveltningen i de økonomiske produksjonsbetingelsene, som eksakt kan konstanteres på naturvitenskaplig vis, og de juridiske, politiske, religiøse, kunstneriske eller filosofiske, kort sagt ideologiske former, som menneskene blir seg bevisst denne konflikten og utkjemper den i. Like lite som man kan bedømme et individ etter det, som han tenker om seg sjøl, like lite kan man bedømme en slik omveltningssperiode etter dets bevissthet. Man må tvert om forklare denne bevisstheten ut fra det materielle livets motsetninger, ut fra den konflikt som råder mellom de samfunnsmessige produktivkreftene og produksjonsforholdene. . . . Derfor stiller menneskeheten seg bare slike oppgaver som den kan løse".

M.a.o. en grunnleggende endring av produksjonsforholdene, som er sosialismens oppgave, en oppgave som ikke er løst i og med revolusjonen, men tvert i mot påbegynnes gjennom revolusjonen og avsluttes gjennom overgangen til kommunismen, vil gå forut for endringer i overbygningen.

For å bruke et uttrykk fra den alt annet enn marxistiske sosiologen Durkheim. "Den kollek-

tive bevissthet" vil under sosialismen både være sterkt preget av det pre-revolusjonære samfunnet og av de kapitalistiske trekkene av sosialismen. Det er først under kommunismen at menneskets tenkning vil ha frigjort seg helt fra de kapitalistiske båndene, og fra egen-nytte og bytteteori-tenkningen. Marx snakker et sted om at kapitalismen fører til at relasjoner mellom mennesker også blir varerelasjoner. Konkurransen om knappe goder vil sjølsagt med nødvendighet føre til usolidarisk tenkning. Den kapitalistiske sektoren under sosialismen vil avle kremmertenkning.

Dette er fakta, dette er ikke bare marxismens grunntanke, men hele den materialistiske filosofitradisjonens grunntanke. Det er derfor helt riktig å påpeke at den kulturrevolusjonære tradisjonen inneholder en god del idealisme: Bare viljen er god nok går det nok bra! Det er simpelthen ikke mulig å endre tenkninga før de materielle forholda er endra.

Dette er et stort problem, et problem som ikke kan løses ved proklamasjoner hverken av Chang Chun-Chia eller Deng-typen. Sosialismen er kort sagt nødt til å drive offensiv ideologisk påvirkning av tenkninga, samtidig som utviklinga av produksjonen og den samfunnsmessige organiseringa av arbeidet må legge grunnlaget for denne påvirkninga. Hvis man oppmuntrer markedet, er det fånyttet å drive ideologisk kamp mot kremmertenkning.

Likevel er massekampanjer, ideologisk kamp og marxistisk propaganda helt avgjørende for om sosialismen skal overleve. Den sosialistiske staten må arbeide systematisk for å bekjempe all borgerlig ideologi og fremme marxistisk, proletarisk ideologi.

Jeg vil oppfordre "demokrati"debattantene til også å vise disse spørsmålene en viss oppmerksomhet.

Thälmann